

1043

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΣΤΙΧΟΙ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΣΥΝΗΣ

ΟΛΓΑΣ Ν. ΔΟΡΕΝΤΣΑΤΟΥ

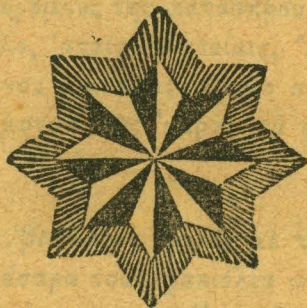
μαθητρίας,

κατά την τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων,

2 Ἰουλίου 1900,

τῶν ἐν Ἀργοστολίῳ ἐκπαιδευτηρίων

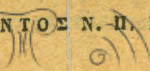
ΣΩΤΗΡΙΟΥ Δ. ΡΑΖΗ.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ:

ΤΙΠΟΙΣ ΛΙΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ (*)

Ἄχ!... εἶδα φῶς... Ἐφύγαν τὰ σκοτάδια,
σὰ φοβισμένα, πονηρά κουνάδια.

Ἄστραψ' ἡ χώρα ἠλεκτροφωτισμένη,
σὰ νύφη με' διαμάντια φορτωμένη,

ὅπου σπιθοβολοῦν, σὰ νὰ ζητοῦνε
τὴ λάμψη τῶν 'ματιῶν της νὰ ὑπερβοῦνε
καὶ ἀπὸ ἔρμη χώρα, μαύρη, σκοτεινὴ,
τώρα πολιτισμένη, φωτεινὴ,

ποδὲς δρόμους της κατάσπρους μᾶς ἀνοίγει.
Ἰστὸ μόλο, 'σταῖς πλατείαις, 'στὰ σωκάκια,
χαρούμενος ὁ κόσμος, κόσμο σμίγει
κι' ἀλησημονάει τῆς 'μέρας τὰ φαρμάκια.

Νὰ 'βλέπαν ἡ γρηαῖς με' τὰ λανάρια
καὶ τ' ἄσπρα τους φακίδλια στὰ κεφάλια,
(ποῦ ἐφέγγανε με' πῆλινα λυχνάρια,)
τὸ ἠλεκτρικὸ, θὰ 'βλιάζαν. « Πῶ, πῶ, χάλια!

(*) Αὐτοὶ οἱ στίχοι ἐγγραφθήκαν γιὰ νὰ ἀπανγελοῦνε εἰς
τὰς ἐξετάσεις τῶν ἐκπαιδευτηρίων. Ῥαζὴ καὶ ἀναφέρονται εἰς
τὴν πρώτη βραδυνά, ποῦ τὸ ἠλεκτρικὸ τῶς ἐπρωτόειδε... τὰ
σκοτάδια.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑἰΘΟΥΣΙΟΥ

« Μὲ σύρματα νὰ πλέξουνε, Θεούλη μου,
» τὴ χώρα, νὰ τὴν κάμουνε μιά τσάκα!...
» Πῶ, πῶ, ὀργικά!...» Οὐμῶμαι τὸν παππούλημου,
ποῦ μῶλεγε, μὲ τὴν πλατεῖά του βράκα.

« Ἐτοῦτ' οἱ προκομμένοι θὰ μᾶς δώσουνε,
» παιδάκι μου, μὲ μίας τοῦ διαόλου,
» τὴν κόλαση θὰ ἰδῆς νὰ διαπλατῶσουνε! »
'Εγ' ὁμως δὲν τοῦ 'πίστευα καθόλου.

'Αχ! τί ἄσπρο φῶς!... μου 'ξάλισε τὸ νοῦ,
ἄκουσα τὴν καρδιά μου νὰ πετάξῃ.
(Αὐτ' ὁμως δὲν τὸ λέω καμμιανοῦ,
μήπως... εὐαίσθητο ὕλα μὲ φωνάξῃ.)

Λές κ' ἔρτε κάτω ὁ ἥλιος κ' ἐμοιράσθηκε
σὲ τόσα φανάρια κρεμασμένα.
Τηρῶντάς τα θαμβώθηκα, χρειάσθηκε
νὰ μείνω μὲ τὰ μάτια μου κλεισμένα...

Κ' ἐνῶ γιὰ 'λίγο τάκλεισα, τί εἶδα;
πὼς φεύγανε τὰ παλαιὰ φανάρια
σὺλιντριχα... τοὺς εἶχε στρίψει ἡ βίδα
κι' ἐφεύγαν σωριαστά, μαλλια-κουβάρια.

Μὲ πῶς τὸ φυτὴλι τὰ μπαζίνια,
καὶ χώρις στάλα λάδι... 'ντροπιασμένα,
σὰν κουκουλιᾶ γιαις ψώφιας ἀπ' τὴν πείνα,
'πετούσανε κ' ἐκεῖνα 'στά χαμένα!...

Τὰ μάτια μου πάλε ἀνοίξα... Νὰ πᾶτε
'στ' ἀγύριγο, φωνάζω, παληοφάναρα,
ταῖς νυχτερίδαις πγαίνετε κλουθάτε,
ποῦ ἐβέγγετε σὰ νὰ-στε κλεφτοφάναρα!

Ὁ ἠλεκτρισμός πλημύρισε τὴ χώρα.
Πολιτισμός κ' ἠλεκτρισμός εἶν' ἓνα·
νὰ ἠλεκτρισθῇ ἡ ζωὴ μας ἔλθ' ἡ ὥρα,
καὶ νὰ σβυσθοῦν τὰ μαῦρα περάτμενα.

Τὴ νύχτα θὰ μᾶς λούζῃ μὲ τὸ φῶς του,
καὶ τὴν ἡμέρα, ὁ νοῦς φωτολουσμένος,
τὴν καρδιά μας, ὅπου'ν' ὁ εὐντροφός του,
θὰ ὑψῶνῃ, θὰ ἡμερώνῃ, μαγεμμένος.

Ὁυμήθηκα τὴν πρώτη τὴ βραδυά,
ὅπου τὸ φῶς πρωτάναψε... Τί τρέλλα!...
δὲν ἔμεινε 'στὸ σπητὶ τῆς γῆρας,
μεσέκοπη κι' ἀνύπανδρη κοπέλλα.

Τὸ φῶς ἐκεῖνο μ' ἀναψε τὰ στήθια,
 μοῦ ἐρχότουνε νὰ βγάλω μιὰ φωνή.
 Ἀχ! φῶς ἠλεκτρικὸ ... ἄχ ἄσπρη ἀλήθεια!
 μοῦ ἐρχότουν ... νὰ τοῦ δώσω ἓνα φιλί.

Μοῦ ἐρχότουν σὰν τὴ φέλλα νὰ πετάξω
 ἀπάνου του, νὰ κάψω τὰ φτερά μου,
 'σταῖς μύταις νὰ σκωθῶ ... Θεέ, νὰ κράξω,
 χύσε φῶς ὅμοιο, θεῖο, 'στὴν καρδιά μου.

Τοὺς στοχασμοὺς τοῦ νοῦ μου ἠλεκτροφώτισε,
 νὰν καθαροί, κρυστάλλινοι γιὰ 'Σένα·
 τὰ αἰσθηματά μου φῶς οὐράνιο πότισε,
 νέε ζωὴ ν' ἀναπλασθῇ 'σ ἐμένα.

'Στῆς ἀρετῆς τὸ δρόμο, βόηθησέ μου·
 νὰ λάμψη, 'ποῦ ποτὲ νὰ μὴ σκοντάψω ...
 'Δικό Σου φῶς εἶν' τοῦτο ... Ἀχ! Θεέ μου,
 Σέ θε νὰ ὑμνῶ ὅσω ζῶ ... δὲ θε νὰ πιάψω.

Αὐτὸ τὸ ἠλεκτρικὸ, 'στὴν κοινωνία
 ἃς δώση ψυχὴ νέε, τ' ἄγρια πάθη
 ἃς σβύσῃ ... Ἀς ξεριζώσῃ τὴ φωταφία
 ἀπ' ταῖς καρδιαῖς μας, κάθε μαῦρο ἀγκάθι.

Ἀλλὰ πετῶ πολὺ, πολὺ 'ψηλὰ ...
 καὶ φοβοῦμαι μὴν πέσω ... ὅπως ὁ Ἴκαρος,
 'ποῦ τῶλυσε τὰ κέρινα φτερά
 ὁ Ἥλιος ... κι' ἐσωριάστηκε ... ὁ παλλήκαρος!

Γιὰ τοῦτο ἄς καταιβῶ, καὶ ... πρῶτα, πρῶτα,
 ζήτω τὸ φῶς ... κι' ὅποιος ζητάει σκοτάδια,
 ἄς πόῃ μὲ τὸ φανάρι, ῥῶτα, ῥῶτα,
 γυρεύοντας νὰν τὰ βρῇ 'στὰ πηγάδια.

Κι' ἔπειτα χίλια ζήτω ἀπ' τὴν καρδιά μας,
 'σ ὅποιον τὸ φῶς μᾶς ἔφερε, 'σ αὐτὴ
 τὴν τόσο σκοτεινὴ ἀπελπισιά μας,
 κ' ἠλεκτρικὴ μᾶς ἔδωκε ζωή.

Τὸ σκότος, 'ποῦ τὰ ἐγκλήματα σκεπάζει,
 τὸ 'σκέπασε ὁ ἠλεκτρικὸς λαμπτήρας.
 Μ' ἐμέ, λειπὸν, κάθενας σας ἃς κράξῃ,
 ζήτω τὸ φῶς, τοῦ τόπου μας σωτήρας.

3 0 1 3 T A 8 0 ΚΕΡΕΓΙΟΣ Γ. ΑΒΑΙΧΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

... ἄλλὰ πάλιν ὁλοῦνται ἄλλα
 ... ὁ δὲ πάλιν ...
 ... ὁ δὲ πάλιν ...

... καὶ ...
 ... καὶ ...
 ... καὶ ...

Τιμάται λεπτὰ 10.

...
 ...
 ...

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΔΗΕΥΡΙΟΥ
 ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
 ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΟ ΔΗΕΥΡΙΟΥ
 ΑΔ. 52.412.0010